

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Ndc/4/2020
Identifikačné číslo spisu: 5619201547
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5619201547.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu JUDr. B. I., bývajúceho v H. proti žalovanej Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o zaplatenie 14 328,06,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 21C/21/2019, o návrhu žalobcu na prikázanie sporu Okresnému súdu Bratislava I, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 21C/21/2019 Okresnému súdu Bratislava I n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci vedenej pod sp.zn. 21C/21/2019 predložil dňa 9. marca 2020 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie návrh žalobcu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

2. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáha náhrady škody, ktorú podal na Okresný súd Liptovský Mikuláš dňa 30. mája 2019. Súčasťou podanej žaloby bol aj návrh na prikázanie veci Okresnému súdu Žilina. Zároveň vzniesol námietku zaujatosti voči sudcom Okresného súdu Liptovský Mikuláš (č.l. 6 -7). Návrh na prikázanie veci inému súdu odôvodnil bydliskom v Bratislave, nepriaznivým zdravotným stavom, sociálnymi pomermi, ako aj vzhľadom na dopravné spojenie Bratislava - Žilina a jeho bydlisko v Bratislave to považoval za ekonomickejšie a výhodnejšie.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k návrhu na prikázanie veci inému súdu uviedla, že nie sú zákonné podmienky na prikázanie veci Okresnému súdu Žilina, ani ktorémukoľvek súdu v obvode Krajského súdu v Žiline. Podotkla, že vzhľadom na vzdialenosť konajúceho súdu a bydlisko žalobcu, resp. sídlo žalovanej by pre naplnenie tohto dôvodu bolo vhodné prikázanie veci niektorému zo súdov v obvode Krajského súdu v Bratislave.

4. Žalobca po oboznámení sa so stanoviskom žalovanej, zmenil návrh na prikázanie veci inému súdu podaním z 2. februára 2019 (č.l. 105 spisu) po jeho doplnení podaním zo 6. februára 2020 (č.l. 115

spisu) tak, že navrhol prikázať vec Okresnému súdu Bratislava I z dôvodu jeho bydliska v obvode tohto súdu, ako aj sídla žalovanej. Zároveň poukázal na stanovisko žalovanej k pôvodnému návrhu, ktorá podľa jeho názoru nepriamo navrhla, že sú splnené podmienky na prikázanie veci zo zákonných dôvodov. Návrh odôvodnil bydliskom v Bratislave, ktoré je v sídle tohto súdu, nepriaznivým zdravotným stavom ako osoby ZŤP s právom na sprievodcu pri cestovaní, ako aj nepriaznivými sociálnymi pomermi, nákladmi na cestovanie, prípadne ubytovanie, lebo bez vážneho ohrozenia jeho zdravia nie je možné cestovať v jeden deň tam a späť, ako aj sídlom žalovanej v obvode tohto súdu.

5. Zmenený návrh žalobcu, ako aj jeho doplnenie bolo žalovanej doručené. Písomné stanovisko žalovaná k týmto návrhom nepredložila.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd funkčne príslušný na prejednanie návrhu na prikázanie sporu inému súdu (§ 39 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), ako súd najbližšie spoločne nadriadený spor prejednávajúcemu súdu (Okresný súd Liptovský Mikuláš) a súdu, ktorému by mal byť spor podľa návrhu žalobcu prikázaný (Okresný súd Bratislava I), po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 438 ods. 1 a § 177 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

7. Podľa § 39 ods. 2, 3, CSP na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

8. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý zákonnému sudcovi (čl. 48 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej len ústavy), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania, ktorá trvá až do jeho skončenia (§ 36 CSP, zásada perpetuatio fori). Účelom tohto inštitútu súdu je predovšetkým zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci, ak tak môže urobiť iný ako príslušný súd. Pri úvahe súdu o tom, či má vec delegovať, má rozhodujúci význam celkový výnimočný charakter okolností, pre ktoré sa zmena príslušnosti súdu navrhuje. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, finančnú, či sociálnu. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov oboch strán v spore, pričom dôvody uvádzané stranou, ktorá návrh predkladá, možno zohľadniť len vtedy, ak to nebude mať negatívny dopad na protistranu, resp. ostatných účastníkov v spore.

9. Z návrhu žalobcu na prikázanie veci vyplýva, že dôvodom je bydlisko žalobcu v Bratislave, jeho nepriaznivý zdravotný stav, ako aj sociálne pomery. Žalobca v čase podania žaloby mal bydlisko v Bratislave, žalovaná má, aj vždy mala sídlo v Bratislave a i napriek tomu podal žalobu na Okresný súd Liptovský Mikuláš. Spolu so žalobou podal okrem iného aj návrh na prikázanie veci inému súdu - Okresnému súdu Žilina. Len na základe stanoviska žalovanej k tomu návrhu, a poukázania na možné naplnenie dôvodov na prikázanie veci niektorému súdu v obvode Krajského súdu v Bratislave, žalobca doplnil návrh, ktorým navrhol prikázať vec na prejednanie Okresnému súdu Bratislava I.

10. Uvádzané dôvody žalobcom existovali v čase podania žaloby, v priebehu sporu nedošlo k ich zmene. Žalobca mal možnosť výberu príslušného súdu na základe všeobecného pravidla podľa sídla protistrany ako všeobecného súdu právnickej osoby (§15 ods. 1 CSP), alebo osobitnej miestnej príslušnosti určenej podľa skutočností, ktorá zakladá právo na náhradu škody určenej podľa § 19 písm. a) CSP.

Miesto pobytu strany, resp. bydlisko niektorej zo strán, ani schopnosť (spôsobilosť) osobne sa zúčastniť nariadeného pojednávania nie sú výnimočným dôvodom, ktorý by opodstatňoval zmenu zákonom stanovenej príslušnosti súdu. Vo všeobecnosti sú to bežné okolnosti sťažujúce prístup k súdu, ktoré však bez ďalšieho nemôžu byť dôvodom na prikázanie veci inému súdu z dôvodu nepreukázania ich výnimočného charakteru. Strana sporu má právo zvoliť si v konaní zástupcu oprávneného na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť (§ 89 ods. 1 v spojení § 92 ods. 1 a 2 CSP). Na zachovanie

procesných práv strán slúži inštitút dožiadania týkajúci sa vykonávania dokazovania, výsluchu strán, svedkov mimo pojednávania (§ 104 ods. 1 CSP), ako aj súd môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti uložiť strane, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

11. Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, a preto návrhu žalobcu v zmysle § 39 ods. 2 CSP nevyhovel.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.